

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η εποχή μας έχει ανάγκη από ανθρώπους με πίστη, προσευχή και εσωτερική ελευθερία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το Σάββατο 16 Μαΐου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καρδίτσας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, μέσα σε κλίμα προσευχής και πνευματικής κατάνυξης.

Στο τέλος της ιεράς Ακολουθίας, τελέσθηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο προσφιλούς προσώπου, με την συμμετοχή συγγενών και πιστών, οι οποίοι προσευχήθηκαν για την ανάπαυση της ψυχής του.

Κατά το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε θεολογικούς και εκκλησιολογικούς προβληματισμούς, με αφορμή την αποστολική περικοπή της ημέρας, αναφερόμενος ιδιαίτερα στα γεγονότα της πρώτης Εκκλησίας και στις προκλήσεις που αντιμετώπισαν οι Απόστολοι κατά τη διάδοση του Ευαγγελίου. Όπως επεσήμανε, η ζωή της Εκκλησίας από τα πρώτα κιόλας χρόνια δεν υπήρξε απαλλαγμένη από δυσκολίες, διαφωνίες και δοκιμασίες. Ωστόσο, μέσα από όλα αυτά φανερωνόταν πάντοτε η πρόνοια και η σοφία του Θεού, που οδηγούσε τα πράγματα προς την ενότητα και τη σωτηρία των ανθρώπων.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην Αποστολική Σύνοδο των Ιεροσολύμων, κατά την οποία οι Απόστολοι και οι πρώτοι χριστιανοί κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν ένα κρίσιμο ζήτημα για τη ζωή της Εκκλησίας, δηλαδή τον τρόπο με τον οποίο θα εντάσσονταν οι εξ εθνών πιστοί στο σώμα της Εκκλησίας. Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι υπήρξαν διαφορετικές απόψεις και έντονοι προβληματισμοί σχετικά με το αν οι νέοι χριστιανοί έπρεπε να τηρούν όλες τις διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου και ιδιαίτερα την περιτομή. Μέσα όμως από τη σύναξη των Αποστόλων και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, η Εκκλησία οδηγήθηκε σε μία απόφαση που άνοιξε νέους δρόμους για την εξάπλωση του χριστιανικού μηνύματος στον κόσμο.

Όπως τόνισε, η απόφαση αυτή αποτέλεσε σημείο αναφοράς για την αποστολική

πορεία της Εκκλησίας, καθώς έγινε φανερό ότι η σωτηρία και η συμμετοχή στη ζωή της Εκκλησίας δεν αποτελούν καρπό εξωτερικών τύπων και νομικών διατάξεων, αλλά καρπό πίστεως, αγάπης και ζωντανής σχέσεως με τον Ιησού Χριστό. Παράλληλα, επεσήμανε ότι οι Απόστολοι κάλεσαν τους νέους πιστούς να αποφεύγουν όσα συνδέονταν με την ειδωλολατρία και την πνευματική σύγχυση, ώστε η ζωή τους να αποτελεί αυθεντική μαρτυρία πίστεως και εκκλησιαστικής ενότητας.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη διάσταση που δημιουργήθηκε ανάμεσα στον Απόστολο Παύλο και τον Βαρνάβα, εξαιτίας της διαφωνίας τους σχετικά με τον Ιωάννη Μάρκο. Τόνισε ότι ακόμη και ανάμεσα σε μεγάλες αποστολικές μορφές υπήρξαν στιγμές διαφορετικών προσεγγίσεων και ανθρώπινων αδυναμιών. Ωστόσο, η διαφωνία αυτή δεν στάθηκε αιτία διάλυσης του αποστολικού έργου, αλλά αφορμή για ακόμη μεγαλύτερη εξάπλωση του κηρύγματος του Ευαγγελίου. Ο Βαρνάβας μαζί με τον Μάρκο κατευθύνθηκαν προς την Κύπρο, ενώ ο Απόστολος Παύλος, έχοντας συνοδοιπόρο τον Σίλα, ξεκίνησε τη δεύτερη μεγάλη αποστολική του περιοδεία, επισκεπτόμενος τις κατά τόπους Εκκλησίες και ενισχύοντας τους πιστούς στην πίστη και στην πνευματική ζωή.

Αναφερόμενος στον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στη σοφία και τη θεολογική του ερμηνεία γύρω από τα γεγονότα της αποστολικής εποχής.

Επεσήμανε ότι ο ιερός Πατέρας της Εκκλησίας αναδεικνύει διαρκώς τη δύναμη

του Αγίου Πνεύματος, το οποίο καθοδηγεί την Εκκλησία και μεταμορφώνει ακόμη και τις ανθρώπινες δυσκολίες σε ευκαιρίες πνευματικής προόδου και σωτηρίας. Υπογράμμισε δε ότι το κέντρο της εκκλησιαστικής ζωής είναι πάντοτε το πρόσωπο του Ιησού Χριστού και το σωτηριώδες έργο Του, μέσα από το οποίο φωτίζεται και αγιάζεται ο άνθρωπος.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του, κάλεσε τους πιστούς να καλλιεργούν πνεύμα διάκρισης και αληθινής πνευματικότητας, αποφεύγοντας στερεότυπα, διαιρέσεις και νοοτροπίες που απομακρύνουν τον άνθρωπο από την ενότητα και την αγάπη του Θεού. Επισήμανε ακόμη ότι η εποχή μας έχει ανάγκη από ανθρώπους με πίστη, προσευχή και εσωτερική ελευθερία, οι οποίοι θα μπορούν να στηρίζουν τον πάσχοντα και δοκιμαζόμενο άνθρωπο, μεταφέροντας μήνυμα ελπίδας, θεραπείας και ενδυνάμωσης.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, προέτρεψε όλους να εμπιστεύονται τη ζωή τους στον Θεό, να μην κυριαρχούνται από φόβο και ανασφάλεια, αλλά να μελετούν τον λόγο του Θεού και να παραμένουν ενωμένοι με την Εκκλησία μέσα από τη ζωή της προσευχής και της συμμετοχής στα ιερά Μυστήρια. Τόνισε ότι ο Χριστός είναι Εκείνος που καθοδηγεί τη ζωή, τη σκέψη και τις ανάγκες κάθε ανθρώπου και ότι μόνο κοντά Του ο άνθρωπος μπορεί να βρει αληθινή ειρήνη, δύναμη και ελπίδα.

